

Quam ob rem ut cum per sese magnitudines inspiciuntur, qualisnam sint latere facilius possunt: ita cum collatae in propinquo spectantur, latere non possunt. Ergo vnum esse apparet, quod individuum est, spectatiusque eius vnum modici ratione exultat; immodicum porro, ut quod plura sit, suspicionem plurium suggerit. Et maius propterea esse videtur, quod vnu cum sit, plura esse videatur. Naturam enim & magnitudinis habet, propter continentiam, & numeri propter partium inaequalitatem: itaque cum utrunque obtineat incrementum, meritis magis tum esse apparet, cum spectatur ad id, quod simplex est, atque vnum. 2. Cur animantia omnia, & ea quorum stirpes terra continentur, crescere potius in longitudinem soleant? An quod ter longitudo augetur, bis latitudo, semel profunditas. Longitudo enim principio fit, primoque principio existit: itaque primò sola, secundò cum latitudine, tertio cum profunditate augetur. Latitudo autè bis, videlicet per se, & vna cum altitudine crescit. 3. Quomodo prius, & posterius capi debeant? Vtrum quemadmodum qui tempore Troiano vixerunt, nobis priores sunt, & his ipsis priores, qui superiores, atque ad hunc modum in infinitum, ut qui superiores sunt, iidem priores habeantur. An si quod initium, & mediū, & finis sint vniuersi, & cum quis senescens ad finem peruenierit, rursus ad initium reuertatur, prioraque sint quae propius ab initio absunt, quid vetat nos ab initio minus distare? An si minus distamus, esse quoque priores possumus: ut si caeli, siderisque cuiusque delatio, quaedam agitur circularis. Quis non etiam rerum caducarum ortus sit talis, atque interitus, ut eadem rursus orientur, ac pereant? veluti etiam vulgò dicitur, circulum res esse humanas. Igitur homines numero quidem eosdem semper esse censere, furor est: specie verò seruari eosdem, probati melius potest. Itaque vel priores nos esse possumus, talisque aliquis statuet feriem, ut eodem sit repetendum, vnde ortus extiterit, cogitandumque ordinem continuum, ac semper eodem constantem tenere. Homines enim idcirco perire Aetnaem inquit, quod suum initium fini coniungere non possunt. Scitè perherete, si quis non arctius recenseat, sed formula quadam eius verba accipiat. An si circulus sit, circulus autem vna & principio, & sine careat, priores neque nos illis, neque illi nobis esse propinquitate initij possunt.

A καὶ αὐτὰ μὲν οὕτως θεωρούμενα, μέλλον
 λανθάνει ποῖα ἄλλα τὰ μεγέθη ὅτι παρὰ
 ληλα δὲ ἔ. τὸ κρῖ οὐκ ἂν διαίρεται, ἐν φαινεται,
 κῆ ἢ θεωρία μία ὅτι αὐτῶ, διὰ τὴν συμμε-
 τρείαν τὸ ὅ ἀνυμμετρῶς πολλὰ ὄν, θεωρία
 ποιεῖ πλείω καὶ μείζω φαίνεται, διὰ τὸ τὸ ἐν
 ὄν, πολλὰ φαίνεσθαι, ἔχει γὰρ τὴν τε τῶ με-
 γέθους καὶ τὴν σωεχέων φύσιν, καὶ τὴν πῆ
 B ἀριθμῶν καὶ τὸ ἀόμαλον τῆς μερῶν. διότι
 εἰκότως τῶ ἐξ ἀμφοῖν αὐξήσειν ἔχει, μείζον
 φαίνεται παρὰ τὸ ἀπλοῦ καὶ ἐν. β. Διὰ τὴν
 ὅτι μῆκος μέλλον τὰ ζωὰ καὶ τα φύετα; ἢ
 ὅτι τὸ μῆκος κρῖ, πρὶς αὐξήσειν τὸ δὲ πλάτος,
 δῖς. τὸ δὲ βλάδος, ἀπαξ; ἔστι γὰρ μῆκος, τὸ
 ὅτι τῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν ὡς ἐμῶν τε αὐξεί,)
 καὶ ἄμα τῶ πλάτει πάλιν γινόμενον, κῆ πεί-
 τον ἄμα τῶ βλάθ. τὸ δὲ πλάτος, δῖς, καὶ
 C ἑαυτὸ τε, καὶ ἄμα τῶ μεγέθ. γ. Πῶς τὸ
 πρῶτον καὶ [τὸ] ὕστερον δὲ λαβεῖν; πότερον
 ὡς περὶ ἡμῶν οἱ ὅτι Τροίας, κῆ ἐκείνων οἱ πρὸ
 αὐτῶν, καὶ αἰεὶ οἱ ἔπανα πρὸς ἐπί εἰσιν; ἢ ἐ-
 πορ ἀρχῆς πρὸς ὅτι καὶ μέσση καὶ τέλος τῶ πει-
 τός, καὶ ὅταν γινόμενον πρὸς τὸ πέρας ἔλ-
 θῃ, καὶ πάλιν ἔπανα σφῆ, ὅτι τὴν ἀρχῆν,
 D τὰ δὲ ἐγγυτέρω τῆς ἀρχῆς πρῶτα, τὴ κα-
 λυεῖ ἡμᾶς ἐν τῶ πρῶτῶ τῶ ἀρχῆν ἔῃ) μέλ-
 λον; εἰ δὲ πρὸς πῶτῶ καὶ πρῶτα εἰρημῶ,
 ὡς περὶ ὅτι τῶ οὐρανοῦ καὶ ἐκείνου ἡδ' ἀστρῶν
 φορὰ κύκλος πρὸς ὅτι, τὴ καλυεῖ καὶ τὴν γῆ-
 σιν καὶ τὴν ἀπώλειαν ἡδ' φθαρτῶν τοιαύ-
 τῶν ἔῃ, ὡς ταῦτα πάλιν γίνεσθαι καὶ φθεί-
 ρεσθαι; καὶ διότι καὶ φασὶ, κύκλον ἔῃ) τὰ ἀν-
 θρώπινα. τὸ κρῖ δὲ τῶ ἀνθρῶ τῶ αὐτοῦ ἀ-
 ξιολογῶν ἔῃ) αἰεὶ τῶ γινόμενον, δὴ ἄρας. τὸ δὲ τῶ
 E εἶδει, μέλλον αὐτῶ πρὸς δὲ ξαυτῶ ὡς καὶ αὐ-
 τῶ πρῶτα εἰρημῶ, καὶ δεῖν αὐτῶ πρὸς τῶ τῶ
 εἰρημῶ τῶ πρῶτῶ τῶ ἔῃ), ὡς πάλιν ἔπανα-
 καὶ μὴ ἐν ὅτι τῶ ἀρχῆν, κῆ σωεχέος ποιεῖν,
 καὶ αἰεὶ καὶ τῶ ταῦτα ἔχειν. τῶ γὰρ ἀνθρώπος
 φησὶν Ἀλλήλοισιν διὰ τὸ τοῦτο δόξαι, ὅτι οὐ
 διαύτανται τῶ ἀρχῆν τῶ τέλος πρὸς ἀλλή-
 F κομῶς εἰρημῶς, εἰ πρὸς ὡς τύπος φερέζον-
 τος αὐτῶ δὲ χοῖτο, καὶ μὴ διακρίβωτοῦ ἐδέ-
 λοι τὸ λεχθέν. εἰ δὲ κύκλος ὅτι, τὸ δὲ κύκλου
 μήτε ἀρχῆς, μήτε πέρας, οὐδ' ἀπὸ πρῶτα
 εἶναι, τῶ ἐγγυτέρω τῆς ἀρχῆς ἔῃ), οὐδ' ἡμεῖς
 ἐκείνων, οὐτ' ἐκείνοι ἡμῶν.

Ὅσα π-